

A neveléscszménynek különböző típusai alakultak ki: vannak, akik a nevelés sikerében, eredményében látják az eszményt, illetőleg abban a nevelő személyiségben, aki a legeredményesebben képes nevelni. Mások a hivatásos nevelőben egyfajta hivatalnokot látnak. Olyanok is akadnak, akik a szaktudós és a pusztán oktató személyiség eszményét vallják. Számos nevelő valamely kiváló kartársát vagy a neveléstörténet valamely nagyját választja mintaképnek. Szerzőnk a nevelő keresztény eszményét törekszik megrajzolni, Jézus Krisztus alakjából, mint eszményképből kiindulva.

Dr. Nosztopi László.

Terjék László: Anyanyelvünk — Helyesírásunk. Második átdolgozott és bővített kiadás. Szeged, 1941.

Szerzőnek nemrégben megjelent (Nyelvtanunk — Helyesírásunk) műve észlelt hiányait kívánta pótolni jelen második átdolgozott és bővített kiadásával, amit el is ért. De szükségét látta műve új megjelentetésének azért is, mivel — szerző szerint — az utóbbi időben a tanulóifjúság és a nagyközönség is egyre fokozottabb figyelmet tanúsít a magyar nyelv, nyelvhelyesség, helyesírás és fogalmazás kérdései iránt. Különösen a visszatért országrészek közönsége keresi az olyan nyelvkönyveket, amelyekből *gyorsan* és *jól* megtanulhatja édes anyanyelvünk helyesírását és a magyaros fogalmazást. Ezt természetesen csak nagy örömmel vehetjük tudomásul.

Az anyag felosztásában éppen ezért a *gyakorlati* célszerűség irányította Terjéket. Legfőbb törekvése az volt, hogy az egyes nyelvtani kérdések tárgyalásával kapcsolatban szemléltetően kiemelje a szorosan hozzájuk fűződő lényegesebb helyesírási és nyelvhelyességi szabályokat, annál is inkább, mivel a nyelvtanítás végső célja az, hogy megtanítsunk helyesen írni és fogalmazni. Ezt célozzák művében a szabályok utáni bőséges gyakorlatok, mivel a helyesírás és nyelvhelyesség elsajátításának egyik főkövetelménye — s ez régi pedagógiai igazság! — az állandó gyakorlás. Több hasznos újításon kívül legsikerültebbnek azt kell mondanunk, hogy könyve végén összegyűjtötte a helyes fogalmazás legfontosabb követelményeit.

Mi a magunk részéről örülünk Terjék László könyve sikerének, hiszen annak legnagyobb érdeme — hogy a nyelvi jelenségekkel kapcsolatban mindig rámutat a helyesírás és a fogalmazás kérdéseire is — iskolafajunk magyar nyelvi tanításában már tisztos *multra* tekinthet vissza, így abban a magunk eljárásának helyességét és igazolását látjuk.

Külön érdeme a könyvnek az, hogy éppen azt a társadalmi réteget látja el Terjék nyelvünk használata szempontjából okos és hasznos tanácsokkal, amely — kikerülve az iskolából — többé nem kap megfelelő irányítást élő s s éppen ezért fejlődő és egyre változó nyelvünk kérdéseiben.

Vicsay Lajos.

Gyermekvédelem és Diárium. Pedagógiai dilettantizmusával szórakoztatja olvasóit a Gyermekvédelem című folyóirat ez év májusi számában Seres József. Ugyancsak tőle olvasunk a Magyar könyvbarátok számára megjelent Diárium szintén májusi számában hasonló elmefuttatást.